

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache,

Judecători: Nadejda Toma, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului Morari Igor și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, în cauza penală în privința lui

***Morari Igor XXX**, născut la XX XXX XXX, originar din XXX, str. XXX, ap. X, domiciliat XXX, str. XXX XXX XXX X, ap. XX.*

Termenul de examinare al cauzei:

- 1. 15.11.2016-20.01.2017 (instanța de fond);*
- 2. 01.02.2017-16.03.2017 (instanța de apel);*
- 3. 23.05.2017-26.07.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 ianuarie 2017, *cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală*, Morari Igor XXX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și cu aplicarea art. 364/1 cod de procedură penală și 82 alin. (2) Cod penal i s-a stabilit definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă s-a admis integral și s-a dispus încasarea de la Morari Igor în contul „R&A Service” SRL suma de 22 963 (douăzeci și două mii nouă sute șaiszeci și trei) lei 80 bani cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Morari Igor XXX, la data de la 10.09.2015 până la 09.10.2015, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, din sediul SRL „R&A Service”, care era situat pe str. Petricani 21, mun. Chișinău, a sustras trei carduri de alimentare cu combustibil pentru automobile, ulterior de pe contul acestora a sustras motorină în volum de 1456,17 litri, cauzând „R&A Service” SRL daune materiale în proporții considerabile în sumă de 22963 lei 80 bani.

Fapta a fost încadrată în prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocata Violeta Sîrbu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii declarate, apărarea a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, instanța de judecată a pronunțat o sentință de condamnare cu închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni pe care o consideră prea aspră.

În ședința de judecată inculpatul a recunoscut că a realizat incorectitudinea acțiunilor sale și a promis că nu v-a mai săvârși în viitor alte infracțiuni. Circumstanțele enunțate mai sus denota faptul că inculpatul deja se afla pe calea corijării și nu era necesară aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea pe care o merita.

Apărarea a considerat că prin hotărârea instanței de fond inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă inequitabilă, instanța ignorând prevederile legii prin care aceasta are scop restabilirea echității sociale. Totodată a aplicat o pedeapsă prea aspră în privința unei persoane, care până la aplicarea pedepsei de către instanța de judecată a dat dovadă de corectarea sa.

3.2. Inculpatul, care a solicitat examinarea cauzei de la început, indicând că sentința de condamnare este bazată pe presupuneri, iar dovezile reale care demonstrează nevinovăția lui, au fost suspendate. Au fost scoase de sub urmărirea penală persoane care într-adevăr au comis infracțiunea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, pronunțată integral la 13 aprilie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Referindu-se la criticile apărării, precum că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuiază sau agravează răspunderea, și anume, la caz trebuia să fie luată în vedere că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul nu era la prima sa condamnare. Împrejurările date au evidențiat faptul că, inculpatul nu se afla pentru prima dată pe banca de acuzați, fiind anterior în conflict cu legea, iar la momentul comiterii infracțiunii avea antecedente penale

nestinse. Drept urmare, inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă pentru recidivă de infracțiuni în conformitate cu prevederile art. 82 Cod penal, deoarece instanța de apel a conchis că acesta nu a tras concluziile necesare din condamnările precedente, fiind absolut necesară izolarea acestuia de societate.

Totodată s-a menționat că prin sentință, inculpatului Morari Igor i-a fost aplicată o pedeapsă în limita sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, s-a ținut cont și de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, care stipula că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoare, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, pedeapsa închisorii aplicată de către instanța de fond, cu executare în regim de detenție în penitenciar de tip închis, a fost stabilită corespunzător prevederilor legale prescrise la art. 74 alin. (4) Cod penal, iar mărimea acesteia corespunde gravității faptei comise și valorii sociale la care se atentează prin comiterea infracțiunii.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Morari Igor să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului invocă:

- instanțele de judecată au ignorat recomandările pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, care prevede că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuază sau gravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui.

Instanța de apel nu a apreciat și nu a analizat în parte fiecare din criteriile indicate în pct. 3 al Hotărârii menționate, care ar sta la baza stabilirii unei pedepse echitabile.

- consideră pedeapsa aplicată ca fiind prea aspră luând în considerație circumstanțele stabilite în ședința de judecată, că inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod penal, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, procuratură și instanța de judecată, totuși a fost pronunțată o sentință de condamnare cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni.

În ședința de judecată inculpatul a recunoscut că a realizat incorectitudinea acțiunilor sale și a promis că nu v-a mai admite pe viitor astfel de acțiuni, cât și alte acțiuni infracționale.

Toate aceste circumstanțe denotă faptul că inculpatul deja se află pe calea corijării și nu este necesară aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea pe care o merită, or prin aplicarea unei pedepse mai aspre instanța incorect a interpretat prevederile art. 61 Cod penal.

Instanțele de judecată au ignorat prevederile legii prin care aceasta are ca scop restabilirea echității sociale. Totodată a aplicat o pedeapsă prea aspră în privința unei persoane care până la aplicare, de către instanța de judecată, a dat dovadă de corectarea sa.

5.2. Inculpatul, care solicită reexaminarea cauzei penale, deoarece a fost schimbat ofițerul de urmărire penală, avocatul, și nu a fost efectuată o nouă urmărire penală, nu a avut posibilitatea să discute cu partea-vătămată, au fost scoși de sub urmărirea penală alți infractori care au recunoscut săvârșirea infracțiunii, au fost ascunse dovezi care erau anexate la dosar.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate, specificând că sunt neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că, argumentele recurenților vizează în exclusivitate chestiunea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, care aceștea o consideră prea aspră.

Apreciind argumentele invocate de recurenți, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, fiind relevante constatările instanței de apel în partea supusei critici.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel just a susținut constatările primei instanțe, care la stabilirea pedepsei a ținut cont de circumstanțele cauzei, de prevederile art. 61, 75, 79 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puțin grave, vina a recunoscut-o pe deplin, de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și de faptul caracterului și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuiază sau agravează răspunderea, și anume, la caz s-a luat în considerație că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul nu era la prima sa condamnare. Împrejurările date au evedențiat faptul că, inculpatul nu se afla pentru prima dată pe banca de acuzați, fiind anterior în conflict cu legea și care la momentul comiterii infracțiunii avea

antecedente penale nestinse. Drept urmare, inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă pentru recidivă de infracțiuni în conformitate cu prevederile art. 82 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal apreciază justetea concluziilor instanțelor de judecată în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, acestea fiind în concordanță cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

Cu referire la critica inculpatului precum că sentința de condamnare este bazată pe presupuneri, nu și-a găsit confirmarea deoarece instanțele de judecată au condiționat judecata pe baza probelor administrate în cadrul procedurii pre-judiciare prin: recunoașterea de către inculpat în totalitate a faptelor incriminate, pentru săvârșirea cărora a fost deferit justiției și nedorința de a fi administrate probe noi.

Din considerentele enunțate, apreciind că temeiul pentru recurs, invocat de recurenți, nu și-a găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri, care examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate, or la emiterea hotărârilor instanțele de judecată nu au comis erori de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Morari Igor și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Morari Igor XXX**, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti